

Köylü çaraktan kurtuldu.

ŞAŞILASI OLAYLAR

Dumas

★ Meşhur yazar, Alexandre Dumas, adını taşıyan 1200 eser yayınlamıştır.

Lope De Vega

★ Büyük İspanyol tiyatrosu yazarı Lope de Vega'nın hepsi çağımıza kadar gelebilmiş olan 1800 piyes yazdığı söylenir.

Kendi kendisinin

Büyük Annesi oldu

★ B. Amerika Tennessee eyaleti sakinlerinden Betty Louise Willis, henüz 15 yaşında iken, kendi kendisinin büyük anne si olmağa başlamıştır. Bu eşrilmeli durum, 15 yaşındaki Willis'in ellisinci doğum gününde, Early'e evlenmesinden doğmuştur. Betty'nin annesi ile babası boşanmış, annesi Betty'nin kocasının oğlu ile, babası ise aynı adanın kızı ile evlenmiştir. Böylelikle Betty, gerek annesinin, gerekse babasının kayınvalidesi olmağa başlamış gibidir. Üstelik kendi kendisinin büyükannesi de olmuştur.

En çok para kazanan şair

Fransız saray şairi Philippe Desportes, üç misralık bir şiiri karşılığında, 3.000.000 dolar kazanmıştır. Bu şiir, Fransa Kralı 2. Henri tarafından sevdiği Matmazel için yazılmıştır. Şiirin ifade ettiği mana şudur: «Daima seninle olabilmek için isimsiz ve gereksiz doğaydım ne iyi olurdu.»

Dalgınlık şaheseri

Öyle bir meşhur boksör Jack Macdonald'ın 1949 Kasımında Kanada'da Ontario'da, Niagara gelmesinin bulunduğu yerde, bir boks maçı için ringe çıktığı zaman olmuştur. Boksör J. Macdonald ringe çıktığı zaman, müthiş bir kahkaha tutmuş ve soldan lanmıştır. Seyircilerin, niçin kahkahaları güldüklerini merak eden boksör, eğilip baktığı zaman, ringe kiltotunu giymeden çıkış olduğunu görmüşür.

Kangurunun Aslı

Kangurunun Avustralya yeşil lisandaktaki anlamı: «Anlamıyorum»dur. Kıyafetlik çıkan beyazlardan biri, bir yıl önce havanın adını sorunca, anlamıyorum anlamına gelen «kango roos» cevabını almıştı.

Alenen olmaz!

Ünlük gazetelerden biri, sekiz sütun üzerine şu haber başlığını çıkarmış:

«Yardım yapacak bazı devletler içinlerimize aleni müdahale sayılacak kontrol hakkı istiyorlar»

Haaa, bak bu olmaz işte... Aleni olmak kardeşim. Aleni yapma da nasıl yaparsan yap! Ne demiş atalarımız: «İbadet de gizli kabahtır de...» Hayır, aleni istemeyiz. Sonra bize alenen ve resmen ne derler?

Anlat Derdini

Bay Selçuk Kansı, bize güce niğliğini mektubunda şöyle belirtiyor:

«Derginizin 17 nci sayısında yayınlanan fikrim - yazım, şizde duruyorsa - tekrarı okunursa çok rülecektir ki, başında «Bir arka dağın damından dilediğim diye yazılır, 20 nci sayınızın Markopaşa süzümünde çıkan bir okur, cevabınıza, «Ne söylüyor, ne diye lim?» yerine, şöyle yazabiliriz: Bu fikrayı gönderen de başkasından duyduğumu belirtmiştir. Bu bakımdan ortada bir iftihar, söz konusu olamaz.»

Sayın okurum, haklısınız. Aksaklık bizdedir. O kadar çok yarışma yazısı ve okur fikrasi okunmak ve bunları dikkatle incelemek durumundayız ki, bu yüzden ben nalıp üzücü yanlışlıklar yaptığımız da oluyor. Sizden özür dilemişim.

Tokat'ın Bay Yılmaz Akalın yazıyor:

Yahu, siz amma anasının gözü insanlarsınız. Doğa büyüme zülükünüz. Siz tikiyorsunuz, biz de kuyruğunuz. Sizler nedense kaz gölmiyen yerdende tavuk esirgemi yorsunuz. Kârınız için her şeyi yapabilirsiniz ama, insanca. Başka gazetelerin satışlarını artırmak için, yaptıkları reklamların,

verdikleri hediyelerin aleyhindeşiniz, daha doğrusu böyle gözüküyor sunuz. Ama Zübük'ü unuttuysanız, nuz. Çünkü siz, onun kölesisiniz. Gazeteler ikramıyla dağıtarak satışı sağlıyorsanız, siz de yarışma yazılarıyla satışınızı artırıyorsunuz. Bir zamanlar Zübük'ü hakiki katen sevmiştim. Ama şimdi tik sindim.

Bu yazıyı niçin yazdım: Altın Hoca yarışmasına arkadaşlarla beraber iki yazı da ben göndermişim. Aşağı yukarı iki ay geçti, hâlâ ne çıktığını öğrenebilirdik, ne çıkmadığını. Durum böyle olunca, insan ister istemez kötümser oluyor.

CEVAP: Bay Akalın; «Siz kötümser olmamışsınız, kötü olmuşsunuz. Yazınız çıktı ğını da çıkmadığını da öğrenmek için, Zübük'ü izlemeniz gerekir. Sırası gelince, her yazının yarışmaya girip girmediği kesinlikle ilan edilir ve edilmektedir.

Bu yarışmayı aşışımızın amacı, satışımızı artırmaktan çok, miza ha kabiliyetli kalemlerin ortaya çıkmasını hizmet etmektir. Ama ne yazık ki, imlâsı bile bozuk bakı okurlarımız, çalakaalem yaz dıkları yazının yayınlanmasını, 50 lira telif hakkı almayı, sonra da 500 lirayla 1500 lira değerindeki Altın Hoca'yı hemen kazanmak istiyorlar. Bu olmayınca da, işte

Zübük

Parasizesi günleri çıkar haftalık siyasi mizah gazetesi * Sahibi ve yazı işleri yönetmeni: Meral NERİN * Yönetim yeri: Çarşolu, Nuruosmaniye, Gazî Sinan Paşa Sok. No. 12 - İSTANBUL * Telefon: 22 58 01 * Abone: Yıllık 25, altı aylık 13 liradır. Yabancı ülkeler için yıllık 50, altı aylık 25 liradır. Derginin uçakla gönderilmesi isteniyorsa ayrıca uçak masrafası abone parasına eklenir * İlim: Bes şerh üzerinde her süttün santimi 15 liradır * Gönderilen yazı ve karikatürler yayınlanmasın, yayınlanmasın geri verilmaz * 50 kuruş, geçmiş sayılar 75 kuruş * İstanbul'da Vatandaş Gazetecilik ve Matbaacılık T.A.Ş. de dizilip, basılmıştır * 20 Ağustos 1962 * Çiğ 1 Sayı 29

Halk Edebiyatından Seçmeler:

Oldu olacak

Yine pâre pâre toprağın bağı
Umudum gülleri soldu solacak
Kiminde hastalık kiminde ağrı
Analar saçını yoldu yolacak

Soğan ekme ile bulgur aşımız
Omuzdan aşağı düştü başımız
Kala kala kaldı bize düşümüz
Alsınlar onu da oldu olacak

Bilirler kuş dili bilmezler halkı
Geçen yıl bitmedi yandı bu yılki
Gökten ekme yağar kurtarır belki
Azrail kapıya geldi gelecek

Karanlık gözlerde çakılsın çakmak
İner başımıza bir gün bu tokmak
Tacına tahtına güvenen ahmak
Kazdığın mezarlar dolu olacak

Üzülme ADEMİ şaşırma yolu
Uğramazsa Hızır Gelmezse Ali
Elinde kazması ağzında gülü
Ferhat da dağları deldi deecek

ADEMİ

Okurumuz uzun uzun talihşizliğinden, torpili olmadığından dert yandıktan sonra, şöyle diyor:

«Önümüzdeki yıllarda çok karanlık bir geleceği görüyoruz. Yolu mu aydınlatacak cevabımızı bekliyoruz.»

CEVAP: Sayın okurum, sizinki talihşizlik değil, aklınızı kullanamamak. Siz devlet memuru olduğunuz, bu devlet memuru kalacak da, aman memur, diye yalvar yakar mı olacaksınız? Hem öğreniminiz az, hem esnafşiz her görür, maran gördüğünü beğenmezsiniz; peki, ne olacak? Hiç olmazsa partide olsaydınız da Mecliste yer alsaydınız; onu da yapmazsınız. Şimdi iş isten geçtikten sonra, akıl danış yorsunuz. Yaşınız ve durumunuz uygunsu, yine marangozluğumuza ya da tezgâhtarlığımıza dönmüş; değilse «başa gelen çekilir», «ha mama giren terler» deyip, keke çeksiniz. Siz 60 lira aslı maşaa yükseltmek, Marko Paşa'nın elinde değil ki... Öyle işlere başka paşalar bakıyor.

Sayın okurumuz, sayılarımızı kireletmeyeceğiz. Bu türlü gerici ihtiyacılarımız gidermek isteyenler o gazeteyi kullanabilirler.

Sungurlu'dan bir okurumuz, çok uzun mektubunu özetlerssek şöyle diyor:

«Şereflî vefatî vazifeme gişme den altı sene evvel, yüz yirmi beş lira aylıkla tezgâhtarlık yapı yordum. Vefatî vazifemden dön dükten sonra, küçüklüğümde beri heveslendiğim devlet memuru olmayı kafama koydum. Sanatım vardı, iki buçuk yıl sanat okulu nun marangozluk bölümünden çalıştım, ama ufak bir memuriyete geçirmek için, can atıyordum.»

Biraz tabii oduğum için, on beş lira aslı maşaa memurluk im tihannı kazandım. Yanında tez gâhtarlık yaptığım adamın verdiği 150 lirayı teperek, yüz lira aylık la odacılığî tercih ettim, kendimi devlet dairesine attım. Bir sene sonra alınan kararla, beni aslı maştan ücretli yaptılar.»

Okurumuz uzun uzun talihşizliğinden, torpili olmadığından dert yandıktan sonra, şöyle diyor:

«Önümüzdeki yıllarda çok karanlık bir geleceği görüyoruz. Yolu mu aydınlatacak cevabımızı bekliyoruz.»

CEVAP: Sayın okurum, sizinki talihşizlik değil, aklınızı kullanamamak. Siz devlet memuru olduğunuz, bu devlet memuru kalacak da, aman memur, diye yalvar yakar mı olacaksınız? Hem öğreniminiz az, hem esnafşiz her görür, maran gördüğünü beğenmezsiniz; peki, ne olacak? Hiç olmazsa partide olsaydınız da Mecliste yer alsaydınız; onu da yapmazsınız. Şimdi iş isten geçtikten sonra, akıl danış yorsunuz. Yaşınız ve durumunuz uygunsu, yine marangozluğumuza ya da tezgâhtarlığımıza dönmüş; değilse «başa gelen çekilir», «ha mama giren terler» deyip, keke çeksiniz. Siz 60 lira aslı maşaa yükseltmek, Marko Paşa'nın elinde değil ki... Öyle işlere başka paşalar bakıyor.

Sayın okurumuz, sayılarımızı kireletmeyeceğiz. Bu türlü gerici ihtiyacılarımız gidermek isteyenler o gazeteyi kullanabilirler.

Sungurlu'dan bir okurumuz, çok uzun mektubunu özetlerssek şöyle diyor:

«Şereflî vefatî vazifeme gişme den altı sene evvel, yüz yirmi beş lira aylıkla tezgâhtarlık yapı yordum. Vefatî vazifemden dön dükten sonra, küçüklüğümde beri heveslendiğim devlet memuru olmayı kafama koydum. Sanatım vardı, iki buçuk yıl sanat okulu nun marangozluk bölümünden çalıştım, ama ufak bir memuriyete geçirmek için, can atıyordum.»

Biraz tabii oduğum için, on beş lira aslı maşaa memurluk im tihannı kazandım. Yanında tez gâhtarlık yaptığım adamın verdiği 150 lirayı teperek, yüz lira aylık la odacılığî tercih ettim, kendimi devlet dairesine attım. Bir sene sonra alınan kararla, beni aslı maştan ücretli yaptılar.»

Zübük Marko Paşa

NE SAĞCIYIZ NE SOLCU FUTBOLCUYUZ FUTBOLCU

iki Zübük minarenin tepesine çıktı!

SEREFENİN ETRAFINDA ÜÇ TUR ATTIKTAN SONRA ZÜBÜKLER SAĞ SALIM YERE İNDİLER

Zübüklerden biri minarenden aşağıya «Burad an Tahtaköy çok güzel görünüyor» diye bağırıldı. Minarenden çamaşır asan komşu kadını dikizleyen öbür zübük de «Her şey tabak gibi ortada, ayana gibi görünüyor» dedi.

Gazetemizin başkaya girdiği sa atte, iki Zübük, bir altmış, biri yetmiş beş metre tiftikandaki minarelere çıkarak, yerdan uzaklaşmışlar, dünya ile ilgilerini tamamen keserek, kendilerinden geçmişlerdir. Yapılan tahminlere göre, Zübükler minarenden birbiri sından çıkerek, el ve kol işaretileri yapıyorlar.

Kimsemin bulunmadığı sabahın erken saatlerinde, minarenin kapısından çıkarak, mardiyon başa maklarından en üst gerefeye ka

NASIL ÇIKTILAR? Zübüklerin bulunmadığı sabahın erken saatlerinde, minarenin kapısından çıkarak, mardiyon başa maklarından en üst gerefeye ka

dar, dinlene dinlene çıkmışlar ve burada gözlenenek, komşu kadın ların uyanarak, bahçeye, tahtaboga ve balkona çamaşır asarken eğilmelerini beklemişlerdir. Zübükler huuu çökerek gerefede üç tur attıktan sonra, yere inmşlerdir. Ulemalar, bu büyük muvaffakiyet için şöyle demişlerdir:

«Bu çıkış, zübüklerin yeni bir başarısıdır ve bununa bütün zübüklik övünecektir.»

Doğu'ya heyet yollanacak

Malatya ve Erzincana kadar heyetler soyulmadan, basılmadan, vurulmadan gidebilirlerse memleketimizde de uzay araştırmalarına başlanacaktır.

ANKARA, 19 (Özel)

Memleketimizde de pek yakın da uzay araştırmalarına, aya gitmek için denemeler yapılmasına başlanacaktır. Ancak bilginlerimize, uzay tecrübelerine başlamadan önce, soyulmadan, basılmadan, vurulmadan, yol kesilmeden, Sırt'le kudar değilse bile, hiç olmazsa Malatya veya Erzincana kadar olsun emniyetle yolculuğun şart olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Buna cevaben ilgililer «çocukla göldüğü takdirde hiç bir soyulma basılma veya yol kestirme tehlikesinin varit olmayacağını, binaenaleyh hava yolunu tercih eden vatandaşların eşyalarını elinden kurtulabileceklerini söylenmişlerdir.

Uzaya fırlatacağımız füze he nüz inşa edilmiş olmakla beraber, şimdiden isimleri konmuştur. Fırlatılacak ilk mîlli füzenin ismi üzerinde de parti lerimiz arasında şiddetli anlaşmazlıklar başlamıştır. İlk füze «Maşallah», «İnşallah» ve «ya selamet» isimlerinin verilmesi isteniyor. «Allah korusun», «Haydi Allah rasgeti res», «Yolun açık olsun», «Ha babam», «Hafazallah», «Ya hafız» gibi isimler üzerinde de durulmaktadır. Bu isimlerden birinin tesbiti referandum yolu ile olacak ve mîlletin oyuyla baş vurulacaktır. Fırlatılacak ilk füzenin ismi meselâ «Maşallah» olursa, bundan sonra atılacak füze ler tıpkı «Yostok II, Vostok III» denildiği gibi iki kere ma şallah, üç kere Maşallah... Kırk bir kere maşallah» isimlerini alacaktır.

Adalet Partililer «Maşallah ismini istiyorlarsa, kalkınmaya inanamış inkilâpçı ve lârlâpçı ve hemceli bir parti olan CHP ise mîlli füze ye «Hababam» has adını verilmesini istemektedir. Bu takdirde müteakip füze lerin isimleri şöyle sıralanacaktır: «Ha babam habir», «Ha babam ha ikili», «Ha babam ha üçüç».

İlgililerin bu hususta verdikleri bilgiye göre, ilk füze yi bir kere fırlatabilirsek, ondan sonra ki fırlatmalar kolay olacaktır. Bütün zorluk ilk fırlatmadadır. Uzay adamlarına Amerikalılar Astronot, Sovyetler ise Kozmo not adını vermişlerdir. Bizim uzay adamlarına ne diyeceğimizi belli değildir. Bzdeki uzay adamlarının müsbet ilimle ve fıstirilen İmam Hatip Okulu mezunlarından olması muhtemeldir.

POLİS HALK'A GÜLERYÜZLÜ DAVRANACAK

Böyle Bakan istemiyoruz!

Borcunu inkâr eden a dam Bakan olamaz!

Böylesinin bakan olduğu hükümet doğru ve halka yararlı iş göremez! Bu milleti kimler idare ediyor? İşte onlardan biri: Borcunu inkâr eden Gökay! İmar ve İskân Bakanı Gökay, aylığı 30 lira olan Vali konağının kirasını sekiz yıl ödemedi, sonra da biriken 6116 lira borcunu inkâr etti.

Yurttaş, kira ödemek için imin için imiyeye dönüş; kirasını öde yeniyen için, dar gelirinin, ıera yoluyla ve polis zoruyla, bütün çöküş çöküşü sokaka atılmış, öteyandan da İstanbul'un en güzel yerindeki koskoca Vali Konağı'nın kirası 30 lira olsun. Sonra da Türkiye'de sosyal adalet var, hak var, demokrasi var, denilsin. Bu sözlerle kargalar kuyruk altına riye gülerler.

Hiç olmazsa, şimdiki İskân Bakanı olan Gökay, vali olarak oturduğu bu konağın 30 lira olan kirasını ödemiş olsaydı, hayır, öde bulmuş olurdu. Gökay'ın o za minar kendi hükümetinde, kendisi nin tabakta geçmesinin mümkün olmayacağını bildirenek zaman aşımının bu yünden kabul edile miyeceğini söylemiştir. Neticede mahkeme dava konusunun kira talebinden ibaret olduğu için, Borçlar Kanununun şimalüne gir diğini kabul ederek beş yıllık kira alacağına zaman aşımını tanımış tır. Mahkeme, Gökay'ın Vali Konağı'nda oturduğu süreden zaman aşımı tamamı 5 yılın kirasını çı kararak, sonra, Vali Konağının 22 ay 11 günük kira bedeli olan 2013 lirayı 11 Özel Muhasebesine ödemesine karar vermiştir. Demokraside yönetilen hangi uyar ülkede borcunu inkâr etti ği mahkemenin sabit olan bir Fâhrettin Kerim Gökay, borcunu

güvenliği sağlayabileceğine hâla, adam, hâlâ Bakanlık sandalyesinden oturabilir? Borcunu inkâr etti ği anlaşlıktan sonra da zaman aşımının arkasına sığınarak yine de borcunu ödemenin bir adam dınyanın hangi demokratik ülke sinde hâlâ bakanlık koltuğunda oturmakta direnebilir?

Bu memlekette, adam kolluğu var ki, İstanbul'un en iyi yerin deki koskoca konağın 30 liracık olan kirasını 8 yıl ödemenin ve biriken 6116 lira borcu istenince de borcunu inkâr eden, borçlu olduğu mahkemede ortaya çıkan ca da kamunun bir gelirinden zıyp zaman aşımına sığınarak yine de borcunu ödemenin birini tutup bakan yapmıştır.

Biz, alınterile kazanılmış ser vetin düşününce değil; ama beleş çölgün, ama habes kazanım, ama sultânîliğimiz, ama devlete, hal ka zarar vererek elde edilen ser vetin düşününüz. Hem de can dıgmanınız.

«Her şey tabak gibi ortada, ayana gibi görünüyor» diye bağırıldı. Minarenden çamaşır asan komşu kadını dikizleyen öbür zübük de «Her şey tabak gibi ortada, ayana gibi görünüyor» dedi.

«Bu çıkış, zübüklerin yeni bir başarısıdır ve bununa bütün zübüklik övünecektir.»

«Her şey tabak gibi ortada, ayana gibi görünüyor» diye bağırıldı. Minarenden çamaşır asan komşu kadını dikizleyen öbür zübük de «Her şey tabak gibi ortada, ayana gibi görünüyor» dedi.

TAŞLAMA

Kim?

Gümüşpala «Fikir mücadelesi olmayan partide Millî şeref olur» demiş.

Ne doğru söz!

Peki, bir soru:

— Fikir olmayan, fikir mücadelesi de olmayan, üstelik Millî Şerefi de olmayan partide ne olur?

Bu sorunun cevabı veri lince Gümüşpalamın kimliği ortaya çıkar.

ÖZEL SEKTÖR

PLAN

Kalkınan ve kalkınmayan vatandaşlarımız!

OLAYLAR-Alaylar

Düz duvara tırmanma

Amerikalı bir gazeteci gelmiş İstanbul'a, adı Thomas Friedman. Bizdeki işsizliği, geçim sıkıntısını görüp üzülmesi olacak ki, bizlere yeni bir iş alanı gösteriyor: Minareye tırmanmak.

İşsizlere müjde, hemen kolları açaları sıvayı minareye tırmanma ekzersizlerine başlasınlar.

Bakınız, Amerikalı gazeteci ne diyor:

«Ayasofya veya herhangi bir caminin minarelerine kalın bir halat bağlanacak, bir ucuna yer yer kadavralar atılacak. Para kazanmak isteyenler teker teker halata tırmanıp minarelerin en üst seresine kadar çıkacaklar.»

Sağ tutulacakmış, kim en gabuk minareye tırmanmış, Amerikalı ona 150, ikinciyi 100 üçüncüyü de 50 lira verecekmiş.

Gördünüz mü kazanca yolunu. Herif bizi düz duvara bile değil de minarelerin tepelerine tırmanıp minareleri tepelerine tırmanıp 100 lira kapamak için kertenkelelere benzermiş.

Açabe Amerikalıların aklından zoru mu var ki, bizi minarelere

tırmandırıp gönüllü eğlendirecek. Yok efendim, minarelere tırmananların resimlerini çekecekmiş de Amerikalı gazetelerine atacakmış. Vay sağlığına.

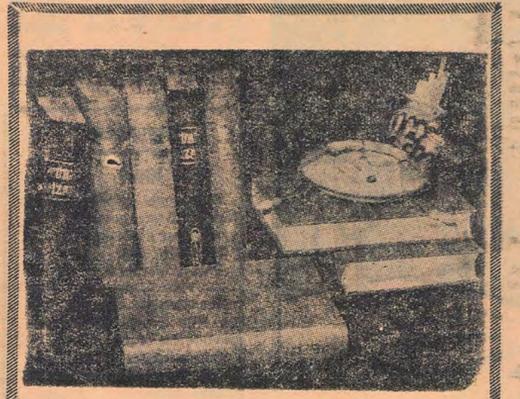
Nedir bizim bu Amerikalıların denediklerimiz. Yahut, Boşuna «fakirlik rezillik» dememişler. Herif bizi yüzler liraya düz duvara tırmandırıp, sirk maymunlarına gösterilerinden bakan Amerikalıya resimlerini atacak.

Bu kadarın bitse iyi. Amerikalı diyor ki:

«New York'taki ajansım bu resimleri bütün dünya gazetesine ve dergilerine yatacağım, böylece memleketiniz hakkında propaganda olacak, herkes Türkiye'yi tanıyacaktır.»

Hah, bu doğru işte. Adam, iyi ligimizi satıyor canım. Buna yıl uğraştık, didindik, yırtındık, para landık, her ne etmiş kendimizi şaşırmadık; inandım ki Amerikalı becerecek bu işi. Herhalde resimlerini yazılara da şöyle olacaktır.

«Ruslar ve Amerikalılar uzaya çıktılar» Türkler de minareye çıkıyorlar; hem de düz duvara tırmanarak... Resimde, duvara tırmanma yarışmasında birinci gelen Türk'ü kertenkele gibi minareye duvarına tırmanırken görüyor

Ünlü Türk Mizahçıların en güzel beş kitabını nefis bir cilt içinde sunuyoruz:

Türk mizahı

- AZİZ NESİN'DEN: Mahmut ile Nigâr
- ADNAN VELİ'den: Seçim Konuşmaları
- BÜLENT ORAN'dan: Üç bacaklı kedi
- RIFAT ILGAZ'dan: Radarın Anahtarı
- ORHAN KEMAL'den: Bâbil Kulesi

450 Sayfa. Nefis cilt. Fiyatı: 10 lira

Üdemeli olarak gönderilir: Karikatür Yayınevi, Nuruosmaniye Gazi Sinan Paşa Sok. No. 12 — İSTANBUL

Sallaaaa!

İş yok, alış-veriş yok... Piyasa durgun... Para çekilmiş...

HÂLÂ şöyle olacak da, böyle olacak da... Plan yapılacak da, uygulanacak da, on beş yıl sonra kalkacak da, da olacak da...

Böğün dememişler:

«Kulayımın maksadı, kap ka laylamak değil, gerisine gün nastik yaptırmak...»

Sil baştan

DEMOKRASİ demek, bir işi gider, yerine başka birini getirdir. Ama bizde, yeni gelen, yerine geldiği işi eskinin yaptığını ile de bozar. Bir yandan ortaya bir iş, bir eser çıkmaz.

Benzetmek gibi olmaz, ge nelevdeki kadına somutlar: Neden stajın çocuğunuz olmasın?

Kadın cevap vermiş: — Nasil olsun, birtinin yap tığını, öbürü bozuyor.

BASIN İLAN KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

20 Temmuz 1962 gün ve 11159 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan 14 numaralı Genel Kurul Kararı'nın dergilerle ilgili maddeleri aşağıdadır:

Madde 47 — 195 sayılı Kanunun 43 üncü maddesiyle yayınlanabilen esaslar tarif ve tesbit edilen (Genel ve katma bütçeli idareler, il özel idareleri, belediyeler, köyler ve İktisadi Devlet Teşekkülleri ve sermayesinin yarısından fazlası kamu hukuku tüzel kişilerine ait bulunan teşekküller, kanunla kurulan sair müesseselerin veya bunların işletmelerinin vereceği hususi ilan ve reklamlar ile Kurumun ilan ve reklamlarını yayımlayabilecek fikir ve sanat dergileri ile sair mevkutelerin Türk dilinden gayri dilde yayınlanmaları dahil), aşağıdaki maddelerde yazılı özellikleri haiz olması, bu ilan ve reklamları yayımlama talebinde bulunmaları ve Basın İlan Kurumu Yönetmeliği ile bu Karar'da tesbit edilen vesiceleri kabul etmeleri ve yerine getirmeleri şarttır.

GENEL HÜKÜMLER :

Madde 48 — Bu bölümde kullanılan (dergi) tabiri günlük olmayan bütün mevkuteleri ifade eder.

Madde 49 — Anonimleşmiş gibi aralıklarla fasiküller halinde yayınlanan matbu, adı ne olursa olsun, dergi sayılmaz.

Madde 50 — Üniversiteler, Fakülter, Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu, Mahallî İdareler, Kızılay, Yeşilay, Ticaret ve Sanayi Odaları, Borsalar, İktisadi Devlet Teşekkülleri, bütüncül resmî sektör ile mali ve ticarî müesseseler tarafından yayınlanan dergiler aşağıdaki maddelerde tarif ve tanımlı yapılan dergiler meyanında mütalâa edilemezler. Bunlar, ancak beşli bulundukları teşekküllerin kendi ilanlarını hiçbir şarta bağlı olmaksızın yayımlayabilirler.

DERGİLERİN TANIMI :

Madde 51 — Dergiler müdürecat ve muhtevalarına göre nevi ve içeriklerine göre gruplandırılır:

I — FİKİR DERGİLERİ

A) Sıra ve içtimal aktarıcı dergiler.

B) Herhangi bir meslek zümresine hitap etmediği halde cinsiyet, yaş gibi belirli bir grup göstererek yayınlanan ve fikir yönü galip olan dergiler.

II — SANAT DERGİLERİ

A) Güzel sanat olarak kabul edilen bütün sanatlar ile ilgili dergiler.

B) İLİM, TEKNİK VE MESLEK DERGİLERİ.

IV — SPOR DERGİLERİ VE MAGAZİN İLE SAİR MEVKUTELER

Sahife sayı ve ölçüsü :

Madde 52 — 47 no.lu maddede 50'den fazla ilan ve reklamları yayımlayabilmek için sanat dergilerinin (45 günde kadar olanlar dahil) her sayısındaki sahifelerinin yüzölçümü toplamı 0,90 metrekareden, daha fazla süre içinde yayınlanan sanat dergilerinin her sayısındaki sahifelerinin yüzölçümü toplamı 1,35 metrekareden ve daha fazla süre içinde yayınlanmaların sahifelerinin yüzölçümü toplamının 2,70 metrekareden az olmaması şarttır.

En az yayın hayatı süresi :

Madde 53 — İlk sayısında tesbit ettiği yayın zamanına uygunluğu muhafaza etmek şartıyla, haftada bir ve daha sık ara ile yayınlananlar 12 sayı, onbeş günde bir yayınlananlar 8 sayı, aylık ve daha fazla süre içinde yayınlananlar 6 sayı çıktıktan sonra ilan ve reklamları alabilirler.

Yayımlama bir sayı ara verilen veya birkaçını tek sayıda toplamış olarak çıkan mevkutelerin yeni yayınlanmasında bir değişiklik yoktur.

İlan dağıtım esasları :

Madde 54 — Yayımlanma usulü 195 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinde gösterilen ilan ve reklamların her dergilerde, hangi ölçülerde yayınlanacağı, Kurumun Şubesi bulunan yerlerde aşağıdaki esaslar dahilinde Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü tayin eder. Ancak, ilan veya reklamların yayınlanacağı derginin seçilmesinde gelir, dergi nevi, fiili satış hitap ettiği okuyucu gibi hususlara ait isteklerini, ilan veya reklamları veren Kuruma bildirebilir; veya Kurumun dergi ihtibahında serbest bırakabilir.

Madde 55 — Kurumun şubesi bulunmayan yerlerde ilan ve reklamların yayınlanmasını aynı esaslara göre Valilikler düzenler.

Madde 56 — 47 no.lu maddede yazılı ilan ve reklamlar, dergilerin dizgi, terip, baskı ve yazı kadrosu (tefii ücretleri dahil) için ödedikleri ücretler toplamı ve fiili satışları gözönünde bulundurularak ilan veya reklamların verinin hesabları de dikkate alınarak suretiyle aşağıdaki esaslar dairesinde dağıtılır:

I — Gruplar (nevi bakımından) arasında yapılacak dağıtım: İlan veya reklamların verinin istisnai nazarı dikkate alınır.

II — Aynı gruba dahil dergiler arasında yapılacak dağıtım:

a) Fiili satış (aboneler dahil) bakımından birbirine yakın olanlar arasında eşitlikte riayet edilir.

b) Fiili satış (aboneler dahil) bakımından emsaline nazaran bazı şekilde üstün olanlara ilan ve reklamların verinin isteklerine göre daha fazla verilir.

c) Herhangi bir deriye verilecek ilan veya reklamların tutarı, ödediği ücretler toplamını geçmez.

Madde 57 — Kurumun ilan ve reklamları fikir ve sanat dergilerine verilir. Bu maksatla, Kurumun yayımlanmasına aracı olmak ödevinde bulunduğu ilan ve reklamların, Kurumun idaresine gitmek eden mevkutelerin veriminde aralarında alınacak komisyon, ilan ve reklamların istihkakları arada (15.000) onbeş bin liraya kadar olanlar için %0,5, (15.000) onbeş bin lira ile (50.000) ellik bin lira arasında olanlar için %1 ve (50.000) ellik bin liradan fazla olanlar için de %2,5 oranında suretiyle tahsil edilecek paraların bir fon teşkil edilir.

Madde 58 — Bu fondan fikir ve sanat dergilerine verilecek ilan ve reklamlar, dergilerin emsal dergilerine göre hesaplanarak dağıtılır.

15 günde ve ayda bir yayınlanan dergilerin emsal dergeri 2. haftalık dergilerin 3'tür. Fondan faydalanacak dergi adedi emsal değerleri ile çarpılarak, fonun kaç bölüneceği bulunur.

Madde 59 — Dergiler Basın İlan Kurumuna her ayın sonunda bir önceki ayı ait icmal varakası gönderirler. Bu icmal varakasında her sayının fiili satış, baskı, dağıtım, teslim, teslimat ve aboneler müfredatı olarak gösterilmek şartıyla dizgi, terip, baskı ve yazı kadrosu telif ücretleri dahil için ödenen ücretler ayrı ayrı beyan edilir.

Basın İlan Kurumunun temal varakalarında belirtilen hususları her zaman kontrol ettirebilir. Yanlış beyanda bulunan dergiler hakkında 195 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin s bendi uygulanır.

(Basın — 12003/072)

TEK DELİK

Aziz Nesin'in Romanı

— Beni dolandırdı efendi... tüh, tüh... (yüzüme tü küryüdü) Allahından bulsun, beni dolandırdı. Benden tamı temama üç bin kayme sızdırdı. Ayırtın beş yüz pangot sünet düğünü mesarif ettim. Paralarını bil tamam isterim. Ayırtın, Alamamın diye kandırıp ailemin gereğiyle oynadığından tazminat da isterim.

Kayınvaldem de davacıydı. Sonra Asiye ile yüzleş tirildim. Gözleri şimşik, kpkırmızı olmuştu. Halâ ağlıyordu.

Komisör sordu:

— Kızım tabii davacımsın, değil mi?

Asiye:

— Değilim, dedi.

— Davacı değil misin?

— Ne etti ki davacı olayım? Bize birşey yapmadı. O'nun bil suçu yok.

— Size, ben Almanım demis.

— O bize demedi, biz ona dedik.

— Ama annen söyledi, benim bizziklerimi, yadığınd. Küpeni almış.

— Ammam, yalan hepsi. Hiçbir şey de almadı. Beni de istemedi.

Gözetimim süresince görmemesi için başımı duvara çevirdim.

Benden sıkıyetçi, davacı olmasın diye Asiye'yi zorla malari işe yaramadı.

Asiye çıktı. Ondan sonra benden başka davacı olanlar gelirdi. Davacıların sonu bir türlü alınmıyordu. Ya kalandığını duyan kasabalı karakola doluyordu. Kimisi yüz lirasını, kimisi bin lirasını dolandırdığını söylüyor du. Hiç tanımadığım yüzlerini görmediğim adamlar, kendilerini dolandırdığını iddia ediyorlardı. Kara sakalı il sanatçı de borç olarak beş yüz lirasını aldığını söylüyor.

Sonu mahv. Dolandırdıktan, sahtekarlıktan mahkûm oldum.

«Sizi hapsetmede hiç ziyaret eden kadın olmadı mı?» diye sormuştunuz. Oldu, yalnız Asiye. Vâsiyet ha pinesindeydim. Asiye her hafta ziyaret gündü gelirdi. Ondan utandığım için İstanbul hapishanesine naklini yaptırardım.

Koğuş kapıları kapanmış, aşkam yoklamas yapılmıştı. Ayıboğana'la, anasını satan Sütlüman, kumar postası ni kurmuşlardı. Erkek kapıdaydı.

Erolunlar:

— Ortakçısı bir işli diye bağırarak, bir paket eroin alabilmek için kendilerini ortak arıyorlardı.

Bütün başı, yüzü sarı bezleriyle sarılı olan Hamdi Bey, ranzasının üstünde, sırtını arkaya dayamış, başını her zamanki gibi sallıyarak tesbih çekiyordu.

O sabah eroinizlikten sıkı geçiren on üç yaşında bir çocuğa, koğuş ağası Kâmil Ağa, sekiz litrelik su şî şî şî vermiş.

— Ulan, demisi, şu kafasını sallıyan herifin başın da su şşşşini kirarsan sana iki paket eroin.

Kriz geçiren çocuk, ilâi ikilemeden, koca şşşşey kaptığı gibi ihtilâs suçundan sekiz yüz lira mahkûm Ham di Bey'in kafasına geçirivermişti. Hamdi Bey, akkasın dan başına indirilen şşşşeye yarıvanmış. Kendini kaybettili. Kafasından ölüğe gibi kanlar akıyordu. Hamdi Beyi cezaevi revirine kaldırdılar. Kâmil Ağa da kırılmaz kuşağının arasından çoğuğa iki paket eroin verdi. Ço cuk aç kurt gibi pakelere saldırdı. Arka arkaya iki paketi de burununa çekti. Sonra gardiyanlar çoğuğu alıp hatımana götürdüler. Hamanında bayılmaya kadar döv dükten sonra zindana atıldılar.

Kâmil Ağa, Hamdi Beyin kafasına şşşşey hapishâne de biraz nese olsun diye vurdurtmuştu. Gerekten de, Hamdi Beyin kafasından akan kanlar, o günlerde dur gun olan hapishane havasını renklemişli, mahkûmlar epiy gülmüşlerdi. Kâmil Ağanın Beye kızdığı filân da yoktu. Onunla konuşmuş bile değildi. Yalnız Hamdi Beyin hiç durmadan başını sallaması biraz sinisine de kuşuyordu. Bahçede o sabah Hamdi Bey, yine titrek başını sallaya sallaya dolamaktaydı. Kâmil Ağa, belki de, kafasına şşşşey yerse aklı başına gelirdi de bir daha başını sallamaz diye düşünmüştü. Belki de kan görmek ihtiyacıydı.

Hamdi Bey, başı sarıldıktan sonra, revirde boş ya tak olmadığı için yine koğuşuna gönderilmişti. Süddi yayagının üstüne oturmuş sarılı başını sallamaktaydı.

Kâmil Ağa, diğirdi köşede üst üste dört şifonun üstünde oturmuş esekli ağarasıyla gevimi temekteliydi.

Pazagade Perit Bey de macerasını anlatmaktaydı.

Hapishanede geçirdiğim aylar içinde, tahliye olunca ne yapacağımı, hayatıma nasıl bir düzen vereceğimi düşündüm durdum. Hiçbir çıkar yol bulamıyordum.

Hapishanede Vâsil adıyla bir ticarata tamışım, zeytin ve zeytinyağı ticaretiyim. Bir belodiy cezası için dört günlük hapishâli yarı. Böyle zengin mah kûmlar, hele cesaları kısa olursa, hele bir de Rum,

Ermeni, Yahudi gibi gayrimüslim azınlıklardan olur larsa, cezaevinin yemliği olurlar. Tüccar Vâsil de, dört gece kalsacağı cezaevine; dünyanın en lüks otelinden daha çok para ödemek zorundaydı. Cezaevinin kapısını dan girdiği andan çıkacağı ana kadar, soyulacaktı. Gardiyanından, memurundan, mahkûmuna kadar her kes onu soyacaktı.

Genç adam, Paşagade Perit Bey'e,

— Biliyorum, dedi, şimdi de böyle değil mi sanki. Benden bile haşaç aldılar.

Perit Bey,

— Hayır hayır, dedi; nerde eski günler, nerde şim dikti... Bu zengin mahkûmların bazıları, cezaevinde soyu lacaklarını dışarıda duyarlar, iğfer girince cimri davran ırlar. Böyleleri yandı; söke söke, döve döve parasını al ırlar. Hapishaneye düğün zenginini akıllı kesenin ağa nı açacak. Rahat etmesinin tek yolu budur. Vâsil, akıl ni adamı ve pek cömert davranıyordu. Cezaevine girer girmez, öteki mahkûmlar gibi, o da berber işlemesine oturulmuştu. Saçları sıfır numarâ makineyle dibin den traş edilecekti. Berber, her yeni mahkûma yaptığı gibi, ona da;

— Yazık bu güzel saçlara, sen kimseye çaktırma, beş papel ver de saçını iki numara makineyle traş edeyim... demişti.

Her yeni mahkûma böyle söyler, beşliğin, iki buçuk luğu kıvrırın, ama yine sıfır numarâ makineyle saçları dibinden keserdi. Başka türlü yapsa, cezaevi berberli ğinde tutunmazdı.

Vâsil, hemen cebinden beş değil, bir ell lira çık arıp berbere vermiş;

— Çok rica ederim, demişti, ben saç istemiyorum, sıfır numarâ makineyle dibinden kesin saçlarınızı ki biraz kuvvetlesin...

Yeni gelen bir mahkûm berbere göndü rzasıyla ell lira verdiği haberi, bir anda bütün cezaevine yayı lırmıştı.

Berberden sonra etüdâresine gitmişti mahkûm lar. Bir mahkûm Vâsil'e sokuşup;

— Ebliseniz İngiliz kumaş galiba... dedi.

Vâsil,

— Yo, yerli kumaştan... dedi.

— Yeri ama, çok güzel, yeni de... Edive girince berbat olacak, yazık. Ben ediveye şşşşeyim de bu her kazanımın için atmasın. Üstüne baktıversin, o zır man bozulmaz. Yalnız siz, beş lira verin de makinist vereyim. Beş lirayla beş yüz liralık elbiseyi kurtaracak siziz.

Vâsil, bir ell lira da ona verdikten sonra,

— Rica ederim, eblisim iyice titdenseniz. Müddüriyet te piş yerlerde kaldım, belki birisinden bit geçmiştir, demişti.

Nasıl olsa etüdü bildiğini okuyacaktı; Vâsil de bunna biliyordu.

Temiz girenin piş çıkacağı hamama girerken de, hamamcih yapan mahkûm, beş lira verirse Vâsil'e peş temal vereceğini söylemişti. Vâsil ona bir 50 lira verip;

— Rica ederim, postemal istemez, ben de şübr mahkûmlar gibi postemalizi girerim... deyip piş paçav rayı beline dolamaktan kurtulmuştu. Yani Vâsil, karan tına kısıma gelinceye kadar beki beş yüz lira dağıt mış, ama hapishanede birden kredisi de yükselmışti. Karantına kısmına girince de ocağının yaptığı çayı meydanca getirip de,

— Allah kurtarsın diye içi para dolu tepsiyi uza tınca, Vâsil kırk yıllık hapishane çabı,

— Allah edemlisiz kurtarsın! deyip iki tane yüz lük lirayı tepsinin içine atıvermişti.

Kısm ağası da Vâsilin belini de bulduğumun, en iyi koğuşa, benim yatagımın yanına vermişti.

Ağamın yemeğinde Vâsil, ısrarla beni de yemeğe çağırırdı, gitmedim. Ondan sonra her şvân, beni de yemeğe çağırıyordu, gitmiyordum.

Hapishaneye gelmişim iknel cesediydi. Herkes iyru yordu. Bir çocuk Vâsil'i uyardırıp diğarı çağırırdı. Vâsil koridora çıktı, biraz sonra döndü, yattı. Başka bir çocuk yine kaldırı, diğarı çağırırdı. Biraz sonra Vâsil yine döndü. Bu böyle dört defa devam etti. Beşinci sin de ben de merak edip arkalımdan koridora çıkıp, ka pı aşından dikizledim. Koridora beş — altı mahkûm çocuk Vâsil'i kolundan tutup helâya soktular. O zaman

lar daha «Şübyan koğuşları» kurulmamıştı. Çocuk mah kûmlar da büyük mahkûmlarla bir arada bulunurlar dı. Vâsil kolundan tutup helâya sokan çocuklar, 13 — 17 yaş aralındaydılar. Durumu görünce, döndüp yata ğına girdim. Biraz sonra da Vâsil döndüp yatagına gir di. Aradan on dakika geçti geçmedi, bir çocuk daha geldi, işitiliydi,

— Kalk ulan! diyerek Vâsil'i dürttü.

Vâsil,

— Ne olur, yarın... yarın olsun... dedi.

Çocuk,

— Kalk len! diye daha hızlı dürtünce, Vâsil kalk tı, dışarı çıktı.

Döndüğünde, yorganının altından onu gözetliyord um. Vâsil ağıyordu. Yerimden doğrulup,

— Neyin var, ne oldun? dedim.

Birşey söylemiyor, boynuna ağıyordu. İsrar ettim;

— Korkuyorum... dedim.

— Korkmayın, anlatın!

Fisil fişil anlattı; Çocuklar dışarı çağırıp para ist iyorlar. Vâsilin yanındaki para da bitmiş. Çünkü hapishane idaresi, iğferde kumar oynamasınlar diye, mahkûmların yanına çok para bırakıyor. Vâsil'in parası da idarede. Vâsil, yemin ediyormuş, yarın idare den alıp vereyim, diye, çocuklar olamaz, şimdizi yor lamış. Sonra da Vâsil helâya sokup emsinden iğeri bir avuç bit atıyorlarmış. Her seferinde avuç avuç bit ler sırtından, göğsünden iğfer doldurmuşlar. Vâsil hem ağıyor, hem de hart hart kaşınarak,

— Belki bir milyon bit atılar, diyorudu.

Adamın ağılanacak halli çok gülmüştü doğrusu.

— Yarın versem ne olur, diyorudu

— Yarın olmaz! dedim.

— Nege? diye sordu.

— Çünkü bu çocuklar eroinmandır. Eroin alacak paraları yok, eroinizlikten kırız geçiyorlar. Şimdi bunlar bir paket eroin için cinayet işleyebilirler.

Bu sırada ancağ on üç yaşında bir kopli geldi,

— Kalk len gâvür! diye bir yandan ağlayıp, bir yandan kaşınan Vâsil'i dürttü.

Yataktan kalktım, çoğuğa;

— Harman mısın? dedim

— Harmanın amca...

— Gel ben sana beyaz bulayım...

Koridorla altı çocuk daha vardı. Krizden titriyor, kıvrınıyor, terliyoları. Bir tanesi de koridor taşları üstünde solucan gibi kıvrır kıvrır kıvrınıyordu.

Çocuklardan birinin avucundağı bitleri helâ mus luk takına dökürdüm. Eroin satıcısı Mezarca Nuri'yi uyardırardım. Nuri zulasından üç paket eroin çıkardı.

Parasını yarın Vâsil verecekti dedim.

Çocuklara üç paket eroin verdim.

Vâsil de bütün iş çamaşırlarını, pijamasını soyu nup çocuklara verdi.

İşte bu hadiseden sonra Vâsil beni çok sevdi. Ken disine macerası da anlattım. Bana adresini verdi,

— Tahliye olunca, mutlaka gel, beni bul. Sana iş veririm... dedi.

Hapishanelerde verilen bu türü vaatlere inanılmaz ama, başka gârem olmadıği için, Vâsilin tahliyesinden üç ay sonra hapishaneden çıkınca, doğru ona gittim. Beni iyi karşıladı. Yağkapamında bir mağazası vardı. Mağazanın içi zeytin kökleri, zeytinyağı varil ve tene keleriyile doluydu. Mağazanın içinde cam bönemle ay nılmış bir köşük odakda oturuyordu.

— Bizim dükkanda çalış! Hesapları tutarsın, bize yardım edersen. Üç gün geç dolay, sonra gel çalış! dedi

Yüz lira da para verdi. Yıllardır iyi insan görme diğim, iyiliğe hasret kaldığım için Vâsil'in bu hare ketine şaşp kaldım. İki ay orada çalıştım. İki ay sonra beni evine götürdü. Yemek yedik Yemekten sonra,

— Seni tecrübe ettim, dedi, çok iyi, namuslu bir insanısın. Hapishanede hayatım anlatınca sözlerine inanmamıştım. Ama gördüm ki anlattıkların doğruy muş. İnsanlığınun başına her iş gelir. Sen bundan sonrasına bak. Sana bir iyilik yapacağım. Mağazayı senin üstüne devredeceğim, mağaza senin olacak...

(Arkası var)

General Von Şultz

(Bastarafı 5. de)

olarları, eski düzene hasret çekmeye baş ladılar. Çaresiz, bir gün Mareşal Fon Dit riğin süğündüğü eve gidip, Hans'la birlikt e, biz, ihtilâl çıkaracağız, dedik. Doktor, he men bize kaldı.

Fon Ditrih, ihtilâl yapmamızı kabul etmedi. Seçimleri bekleyelim dedi. Biz, dinlemedik. Hans'ın yetiştirildiği, kabilenin subayları, toptan ihtilâl tarafsızıydı. Uzat myalım, bir gecede, Fon Şultz'ü ve adam larını bastırıp, hapse attık. Bir temsilci ler meclisi kurup, yeni bir kabine meydana getirdik. Yetişkin, okuması, akli erik zenciler, yönetimi ele aldılar. Her en kısa zamanda yeni seçimlere geçeceğimize iş liş kin ulusa söz verdik. Fon Şultz'ün adamı olan karz kabilenin başkanı oğlu, belâ bir zenciydi. Her duduğ yerde, bir dudu ğı vedikat göklerde. İle de ortağla huzu run gelebilmesi için (AF) birjeç koşuldur, diye tutturdu. Biz, aştan önce yapılacak

işler var diyorduk. Söktüremesdik. Afıf Mareşal Fon Şultz, demokrasideki böyle iş ler olur, siyasi suçları bırakmak gerek, diye kabul etti. İşte kıyamet o zaman kop tu. Demokrasi, özgürlüğü üzerine çekilen nutukların birini bir paraya düştü. Hele bütün zencilerin toplandığı meydanda, bir gün Fon Şultz'ün kendi dilleri ile demok rası ve özgürlük üzerine verdiği nutuk, beni korkuttu. Ben de az çok onların dili ni anlıyordum artık. Bu toplantıdan son ra bakımlı, bütün zencilerin yüzleri, gözle rinin içi güllüyor. Hans'a, bu ne iştir ya hu? diye sordum. Anlayacağın, karışmışım. Beni de, işin geçti geçmedi, Bizden yana olan, yetiştirildiğimiz akıllı, okuması, uyar zenciler, korkuyla birlikte. Mareşal Fon Ditrih'in de katılacağı gizli bir oturum

istediler. Toplandık. İş, gerçekten çok korkunc, akın alınamayacağı kadar korkunc tu. Bütün geçirdiğimiz üstün uğurbahâ rağmen, yirmi kilometre ötemizdeki kabi lenin anlayışı ve fikri suymuş: Değil mi ki Demokrasi suçları içinde herkes özgür dür. Değil mi ki insan özgürlüğünün sını rı yoktur. Öyleyse biz, aramızdaki bu beş yaz adamları pişirip yiyebiliriz. Zaten, yıl lar yüz insanı etti yemedik. Eski (törenli) mizi unutacağız nerdeyse... Liderimiz General Fon Şultz'ü kızartıp, kebab ediyorlardı.

Neyse, güç belâ, gülerce zorlu bir nehir ve orman yolculuğundan sonra Kon go'nun başşehirine varabildik. Halbuki ye rimiz, yurdumuz ne rahatı, beyler, kurul lar gibi yaşayorduk. Kalan kars karılar ma bile vedâ edemedim.

Yüksek kaldırımda üç o b lim Karayı sodaya getirdiği min ertesi günü, işi sekso loji tüccarlığına dökmüştüm. Bu işler nedense beni pek sarmadı. Karaborsacılık çok daha hoşuma gidiyordu. Beş yıl karaborsacılık, iki yıl da vurgunculuk yaptıktan sonra, tam sifir numara namuslu kesileceğim sırada,

— Seni bir devlet sektörünün başına geçirdik deyiverdiler.

İki gün içinde devlet sektörü nün altından girip üstünden çık tım. Ama korkulu günler de ge lip çıktı; gelisin varsın. Birkaç gün sonra maasım zam yapılar. Bütün düşünceim, namuslu bir vatandaş olabilmek. Namus üzeri ne yazılmaz tüm kitapları oku dum. Batınım büyük ahliksiz Fransızyan'ın didikledim. Doğru nu namus timsali Ebu Kaçoro azretlerini gülerce ezberledim. Sepina kadar namuslu olacağım

Kalkın ey ehli Vatan

— Sen şöyle geç bakalım. Don Pedro? — Buradayım Sinyor! — Fekeli, Abülüttün El Abdul lah? — Emriniz sultanım! Eşleşimin aleyküm. — İki adam yallah. Tekşası Adam Jakson? — Buynun Şerif. Elindeki kâğıdı tersyüz çeviren ilgilî; — İvo Papiyel diye bağrdı. Bir selâm sırkatan bay; — Kumandanım buradayım, er riniz! dedi. — Güzel, Hans Frederick? — Buradayım. — Sayım işi bitti. Şimdi yerle rinize gidebilirsiniz. Yalnız; burd a yemek, içmek; sevmek; uyu mak yok.

Durum hiç hoşuma gitmemişti. Kimse dağılmadan, ilgilie doğru yumruklarımı sıkarak: — Burada hak ve hukuk da yok! diye tepindim.

Bu sözlerden sonra, iki kişi kol larına girip beni sürüklemeye başladılar. Yeşil bir adamın başına düküleri beni. Yeşil adamın bir dudaklı yerde bir dudaklı gökte Sakalını diş fırçasıyla taradığını kelli.

— Sen namuslu bir adamın; seni zindanlarda çürütmeğe iste mek; dedi.

Beni serbest bıraktılar. Not def terime şunları geçirdim: — «Cennet âla bizler için yara tılıştır. Ama tüm gayri müslim ler burada. Nerede müsavaf! Tan rım! Defterler yanlış tutuluyor.» Aradan birkaç ay geçmişti. So kak, sokak meydan meydan dola mağa başlamıştım. Binlerce insan peşime takılmış; benim konuşmamı istiyorlardı. Hep bir ağzından: — Bize doğru yolu göster, biz pusulayı şaşurduk! diye bağırıyor lar.

Yükseğe bir yer çıktım, — Ey Âdem Babalar! diye ses lendim. Büyük âlakelardan Har zemli Çalkalar Osman buyurmuş ki ahlakın gayrisi yoktur. De ki ona, ahlak ahlaktır. Ahlak geldi yor. Eđer ahlak bir kere alıp ba şını giderse; işimiz o biçimdir. Bundan böyle Adem Babalık yok, namuslu vatandaş olun.

Beni yaka paça aldılar aşaya, Cennet Bakam; — Sen buraya ayak atar at maz Cennetî Âlâda huzur kalma dı.

Bir araba sopa yedim ama, yi ne; Cennete mübarek insanlar gi renler. Çember sakal imam Murta za geldi. «Kâfirlerin Cennetî Âlâ'da işleri yoktur. Çehennem olanı hiç yaratılmısta» diye durmadığı bağırdı. Hanı ya? — Cennet Bakamı yardımca; — Kendisine bir kese atın ve rin! diye emir verdi.

Ertesi sabah bütün sokak başla rına su afişleri asılmış; — Uyuma grevi isteriz! Yeni Volkan gazetesinin yayını üzerine benî falakaya yatırdılar, onlar beni marizledikçe bağır dım: — Tüm ömrüm yat kalkta ge, ti. Yere yat ileri marş! İrz düş mani Fehri'nin işi ne burada? Bakan tepnerek bağırdı: — Üç yıl hapis, on yıl da sür gün!

İçeri giren bir zaptiye; — Hele durun sayın yargıçlar diye bağırdı. Biz iki güne varmaz batarız. Kan Kalesi, Hazretî Sa bahün asker, Risaleî Palavra kitap larının yerhine frenkeç eserler satı lıyor. Biz frenkeç istemeyiz! Asa lım bu helim!

Hapishane duvarına su kelime leri kazdım: — «Ulu Tanrım! Alan da sen; ve ren de sen... Sen her şeye kâdir sin. Bizim ev sahibinin işi ne bu rada? O namussuz ki buraya düştü. Tanrım beni affet!»

Birkaç gün sonra da şunları ilâve ettim: — «Biliyorum. gümrükçü millet! avanta yemeden duramazlar. Bir gün avantası kalsalar uyuz gibi kaşınıp dururlar. Tanrım, ipin ucunu fena alde kaçırmaşlar Çehennem kütüklerinin işleri ne burada? Bizim patron da bura larıda dolaşıp duruyor.»

— Sen şöyle geç bakalım. Don Pedro? — Buradayım Sinyor! — Fekeli, Abülüttün El Abdul lah? — Emriniz sultanım! Eşleşimin aleyküm. — İki adam yallah. Tekşası Adam Jakson? — Buynun Şerif. Elindeki kâğıdı tersyüz çeviren ilgilî; — İvo Papiyel diye bağrdı. Bir selâm sırkatan bay; — Kumandanım buradayım, er riniz! dedi. — Güzel, Hans Frederick? — Buradayım. — Sayım işi bitti. Şimdi yerle rinize gidebilirsiniz. Yalnız; burd a yemek, içmek; sevmek; uyu mak yok.

Durum hiç hoşuma gitmemişti. Kimse dağılmadan, ilgilie doğru yumruklarımı sıkarak: — Burada hak ve hukuk da yok! diye tepindim.

Bu sözlerden sonra, iki kişi kol larına girip beni sürüklemeye başladılar. Yeşil bir adamın başına düküleri beni. Yeşil adamın bir dudaklı yerde bir dudaklı gökte Sakalını diş fırçasıyla taradığını kelli.

— Sen namuslu bir adamın; seni zindanlarda çürütmeğe iste mek; dedi.

Beni serbest bıraktılar. Not def terime şunları geçirdim: — «Cennet âla bizler için yara tılıştır. Ama tüm gayri müslim ler burada. Nerede müsavaf! Tan rım! Defterler yanlış tutuluyor.» Aradan birkaç ay geçmişti. So kak, sokak meydan meydan dola mağa başlamıştım. Binlerce insan peşime takılmış; benim konuşmamı istiyorlardı. Hep bir ağzından: — Bize doğru yolu göster, biz pusulayı şaşurduk! diye bağırıyor lar.

Yükseğe bir yer çıktım, — Ey Âdem Babalar! diye ses lendim. Büyük âlakelardan Har zemli Çalkalar Osman buyurmuş ki ahlakın gayrisi yoktur. De ki ona, ahlak ahlaktır. Ahlak geldi yor. Eđer ahlak bir kere alıp ba şını giderse; işimiz o biçimdir. Bundan böyle Adem Babalık yok, namuslu vatandaş olun.

Beni yaka paça aldılar aşaya, Cennet Bakam; — Sen buraya ayak atar at maz Cennetî Âlâda huzur kalma dı.

Bir araba sopa yedim ama, yi ne; Cennete mübarek insanlar gi renler. Çember sakal imam Murta za geldi. «Kâfirlerin Cennetî Âlâ'da işleri yoktur. Çehennem olanı hiç yaratılmısta» diye durmadığı bağırdı. Hanı ya? — Cennet Bakamı yardımca; — Kendisine bir kese atın ve rin! diye emir verdi.

Ertesi sabah bütün sokak başla rına su afişleri asılmış; — Uyuma grevi isteriz! Yeni Volkan gazetesinin yayını üzerine benî falakaya yatırdılar, onlar beni marizledikçe bağır dım: — Tüm ömrüm yat kalkta ge, ti. Yere yat ileri marş! İrz düş mani Fehri'nin işi ne burada? Bakan tepnerek bağırdı: — Üç yıl hapis, on yıl da sür gün!

İçeri giren bir zaptiye; — Hele durun sayın yargıçlar diye bağırdı. Biz iki güne varmaz batarız. Kan Kalesi, Hazretî Sa bahün asker, Risaleî Palavra kitap larının yerhine frenkeç eserler satı lıyor. Biz frenkeç istemeyiz! Asa lım bu helim!

Hapishane duvarına su kelime leri kazdım: — «Ulu Tanrım! Alan da sen; ve ren de sen... Sen her şeye kâdir sin. Bizim ev sahibinin işi ne bu rada? O namussuz ki buraya düştü. Tanrım beni affet!»

Birkaç gün sonra da şunları ilâve ettim: — «Biliyorum. gümrükçü millet! avanta yemeden duramazlar. Bir gün avantası kalsalar uyuz gibi kaşınıp dururlar. Tanrım, ipin ucunu fena alde kaçırmaşlar Çehennem kütüklerinin işleri ne burada? Bizim patron da bura larıda dolaşıp duruyor.»

Beni serbest bıraktılar. Yine meydan meydan dolaşmağa başla dım. Günlere bir türlü geçmiyor. Bir yer oturmuş, leblebi atış tırıyor. Zaptiyenin bir: — Burada yemek içmek yasak tır, dedi.

Birkaç adım yürüdü; bir ağa cın altından iki kişi üstüste sevi şip duruyorlardı. Zaptiye: — Ya bunlar; dedim. — Sus! dedi. — İnkânı yok susmam... — Yahu, alttaki hürri üstteki de Nurî. Şeylerin geyi onlar... Bu haksızlığa çok içermiştim. Hiç zaman kaybetmeden dayan dım serayın kapısına. Arkamda da binlerce insan. Yürünerek: — Kalkın ey ehli vatan! diye bir nâra patlattım.

En büyüklerden biri, hemen kalktı. Hiç çaktırmadan yerine oturuverdim.

İlk işim gayri müslimleri Ce hennepe göndermekti. En sadık adam, — Olmaz; dedi. — Neden? diye seslendim. — Onlar, ruhlarını teslim etme den iki saniye önce; bizim takı ma geçmişler.

Uzun bir «haaaaa!» çektim. — Sakir BALKI I

— Kosun yurttaşlar kosun, kalkınma var!

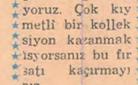
PARASIZ KOLLEKSİYON YAPABİLİRSİNİZ

Zübük kolleksiyonu pil ve eski para kolleksiyonlarından çok daha kıymetlidir. Bugü ne kadar. Zü bük kolleksiyonu yapmadınız sa size bulun maz bir fırsat veriyoruz

PARASIZ KOLLEKSİYON

25 lira gönde rerek bir yıllık abone olan her okurumuz şim diye kadar çık mış olan ilk yir mi altı sayıyı parasız gönderi yoruz. Çok kıymetli bir kolleksiyon kazanmak istiyorsanız bu fir satı kaçırmayınız.

BİR FIRSAT

Bir çap eniyi anlatan beş ge o çapın mi zah gazeteleri dir. Zübük kolleksiyonu yapın elinizde bulun maz bir hazine olacaktır. Zü bük kolleksiyonu du düğünde ver de gereñecek bir hazinedir. Parasız Zübük kolleksiyonu u yapmak fırsatı nı kaçırmayınız.

ATATÜRK

Bir AP li «Atatürk sağ olsaydı AP ye girerdi» demis. Atatürk sağ olsaydı nerere «i rendi bilmiş ama, şunu iyi bili rimiz: — «Atatürk sağ olsaydı AP nin da mına kar yakardı.»

SON SÖZLERİ

DP «Eserlere eserler katacağız» diyordu. AP şimdi «Eserlere eserler katacağız!» diyor.

DP «Devr — i sabık yaratmaya çağız» diyordu... Şimdi AP «Devr'i sabık yaratmaya çağız» diyor.

Bunun sonu nerere varır? Onu da AP li Saadetin Bilgiç açıkladı: «Ürşanda ölmek, yorgandı ölmek ten iyidir.»

Biz onları iyilikini isteriz.

YENİLE NANE

Sayın İnanç «Yenilemeyecek güç lük yaktırdı» dedi.

Yeni bir söz değil, zaten biliyo ruz: Yıllardan beri yenilen ne? Nânel...

Adres: Nuruosmaniye, Gazî Sinan Pa sa Sok. No. 12 — İstanbul

Yüksek Planlama Kurulu çalışmalarına başladı!

General Von Şultz

Başımıza gelenler, hep General Fon Şultz'un inadı yüzündendir. Ne dum, ne rahat yaşayorduk. Her neyse, size hikâyeyi başından anlatayım: İkinci Dünya Savaşı bitiyor. Amerikalılar, Ruslar, Berlin'e ha girdi, ha girecek, Biz, Feld Mareşal Fon Ditrîh'in karargâh erkâ ni İtalya'nın kuzeyindeki küçük bir kasa baya sıkışmış kalımsız, Amerikalılar, Sicil ya'ya çıkmış, Napoli'ye atılmış, Roma'ya girmiş. Durmadan kuzeye ilerliyorlar, Biz, dövüşe dövüşe Milano'ya boşalıp, sırtımı za Alplere dayamışız. Tarafsız İsviçre'ye geçip, silahlarımızı teslim etmekten başka çaremiz yok. Ben, Feld Mareşal Fon Ditrîh'in özel pilotuyum. Uçağımın kabininin dışındaki çayırın üst yakasında, ağaçların arasında gövdüm gibi saklanmaktım. Ame rikalılar işi bir çakşar, dedi! Fon Ditrîh'in özel uçağı, kasabada tas tas üstünde bulamıyorlardı. Uçak, gazı, yağlı dolu hazı, Mareşal Fon Ditrîh ve karargâh erkânını kaçırarak, Alpleri atlar, İsviçre'ye geçiveririz diye düşünüyordum. İkinci pilot, yardımcım Hans'la birlikte, uçağın yanın dan ayrılmıyorduk. Amerikan uçakları da tepemizde çirip oynamaktı. Her an, Karar gâhtan emir beklemekteyiz. Sabrımızın üstündeki bir sırada çayıra gelen yolun üstünde bir motosiklet belirdi. Gelen, post taydı. Posta: — «Binbaş Paul, derhal motora atlayınız, Mareşal sizi bekliyor.» dedi, Hans'a uçağa gözükülük olmaması muhafazaların tetikte bu lunması söyledim. Soluğu karargâhta al dım, Huzura giriyim, Feld Mareşal Fon Ditrîh, masanın başında, ayakta, duruyordu. Yanbaşında Kurmaybaşkanı General Fon Şultz vardı. «Hay! Hitler!..» diye selâmla dım. Fon Ditrîh, üzgün, öfkeliydi: «Bırak şu Hitler!..» dedi. Parmagını masanın üs tündeki haritanın bir yerine bastı: — «Bizi su vere götürülebilir misin? Ben zinin yeter mi?»

Baktım gösterdiği yere, Afrika'nı göbeği. Derhal, ötelim, biçtim, hesapla dım: «Götürürüm.» Karşılığın verdim. Sa yın Fon Ditrîh, izahatı vermez lûtüfunda bulundular: — «Bu iş bitmiştir Binbaş Paul, Alman ya, Hitler'in ve öteki generallerin bece rişsizliğinden ötürü çökmüştür. Benim, Amerikalılar, Ruslar'a işer düşmeye niye tim yok. Ümit ederim ki, siz de benim gibi düşüncünüzü. General Fon Şultz da kararına katılmaktadır. Haritada gördü güünüz yere savastın önce ben, birkaç ke re, Almanyanın yüksek yararları için tep diğmişim. Oradaki kabilenin başkanı abhabımdır. Yer, yüzlerce kilometre uzaklıklar kaplıdır. Biziz bu yerde kimse menlarla kaplıdır. Biziz bu yerde kimse çılar bulamaz. Ortalık düzensizce, memie keci döneriz. Bir Feld Mareşal olarak, iş veyere sizimkita büyük bir sakınca gö rüyorum. Şimdi, sayın Fon Şultz ile bir likte uçağa, cephevi teftişe gidiyoruz diye bineceğiz. Tümen komutanı Aljbay Sifer'e gereken emirleri verdim. O, buradaki sa kerlerimizi, İsviçre sınırına ulaştırarak, ve İsviçre'ye geçecekler. Herim hareket edelim. Emir subayım ve emir erim, esya larımızı şu sırada uçağa yerleştirmişler dir.»

Samim KOCAGÖZ

da o da Fon Ditrîh'e sorsun, incecek bir yer var mı bu ormanda? dedim. Gitti! geldi: «Az sonra küçük bir göl görüneceğim. Gö lün üst yakasında geniş bir çayır varmış.» haberini verdi. Gerekten de az sonra gölü ve çayırı buldük. Ustaça, dikkatli bir inş yapıyor. Tam duracağımız sırada uçağın tekerlekleri çamura saplandı. Eh, zaten derinlikler çamura saplandı. Merdiven olmadığında vere sarık atla dık. Mareşal General Hans', benim omuzuma basıp vere indiler, iki yakanıza baktınmaya başladık. Bir Afrika vesilliği, bir Afrika güneşi içindeydi. Beş dakika geçti gemedi. Ormanın içinden bir zenci kalabalığı sâkin etti. Mızraklı, oklu yaylı bir ordu. Onlarında bir dudaklı yerde, bir dudaklı gökte, aksaklı, aksaklı bir bir ze belâli yürüyordu. Hans, «Makineleri ge tireyim mi Mareşalim?» diye sordu. Fon Ditrîh, «Savaş bitti yüzbâş!» karşılığın verdi. Bir de baktık, Feld Mareşal Fon Ditrîh ve General Fon Şultz, kabilenin başkanı koça zenciyi sarmas dolaş oldu lar. Karşılama töreni pek şahane oldu, zen ci askerler dizildiler. Mareşal, arkasında Kur may başkanı ile onları teftiş etti.

Sonra geldi, k a b i l e başkanı'nın önünde durdu. Boyununda Gamalî Hag nışanı çıkıpar, zencinin boynuna geçir di. Ve Mareşalın asasını eline tutuşturdu. Fon Ditrîh, bize sıkı bir komut verdi: «Derhal konuş sandıklarından birini uçağ ta indiriniz! Biz, bu işlere şaşmış, avar aval Hans'la karşılıklı bakışıyorduk. Der hal uçağa tırmamp, kasanın birini yere attık. Düşünce, zaten tahta kasa parçalan dı. İğden bir yüğün boncuklar, bilezikler döküldü. Zenciler, durdukları yerde zip dık ziplamaya başladılar. Mareşal Fon Ditrîh, kendi eliyile her birinin boynuna, ko luna boncuklardan astı. Taftı. Bu sırada biraz uzakta beklesen kadınlar, çocuklar başıra çayıra yanımıza geldiler. Onlara da hediyeyle, boncuklar dağıtıldı. Hans, uçağ ta bir balya yuvarladı. Açtık, içinden top top basma çıktı. Basmalar, ortaya ç kınca, zencilerin kadını, çocuğu çoc uğu, sallama ve yuvarlanma dansına baş lahdılar. Kumaş taksimini Mareşal, kabile nin başkanına bıraktı. Bu işler bittikten sonra, aldılar bizi, büyük zevcele ormanın içindeki köye getirdiler. Doğruca köyü pek sevdim. Genişçe bir meydanın iki yakasına dizilmiş sazdan yapılmış kulübeler, orma nın vesilliği içinde pek sevimli görülyoru du. Sayın Mareşalın esyası... deriyane kal ma, zenciler, bizim uçağı kuyruğunda tuttukları gibi, çektiler getirdiler. Şaşım kaldım. Kanaç ve pervaneleri, motoru, iyice sadık, sarmaladık, içinde pek ben zin kalmamıştı. Derhal uçağa çıkıp imcek için otundam bir merdiven yaptılar. Uça ğın içini ikiye böldük. Bir bölümünü Feld Mareşal Fon Ditrîh'in oldu. Bir bölümü de General Fon Şultz'ün. Bize de meydanın ötebaşında birer kulübe verdiler: Hans'la kulübelerimize yerleştik. Baktım hem Fon

Şultz, bülbul gibi zencilerin dilini konuşmakta, Şaşım kaldım. Hans, her ikisi de vaktiyle Berlin Üniversitesi Afrika Dilleri Enstitüsünden diplomalardı, dedi. Yemek imcek bol: Muz, karaca eti, çeşit çeşit meyvalar. Herbirimizin emrinde bir uşak, ikişer tane de kara piliş gibi zenci kızı var.

İlk toplantımızı, Mareşal Fon Ditrîh'in uçağ içindeki dairesinde yaptık. Mareşal, «Bana bakın.» dedi, «burada her irkin üstün de Alıtan ırkadır, biz üstün ırkız gibisine Hitler palavrası yok. Ortalıkta yahudi de bulunmadığına göre, biz beyaz, onlar da zenci irkin en asılları... Amaçımız geri kal mış bu ulusu, yüzyılımızın uygarlığına ve tıştırmektir.»

Nasyonal Sosyalizmin. Naznlığın, Al manyanın başına ne belâlar getirdiğini gör dük. Burada halkımızı Demokrasi ile yöne teceğiz. Demokrasinin anlam ve önemini öğreteceğiz. Demokrasi yolunda pek çabuk bir gelişme sağlıyacağımıza inanıyoruz. Günün birinde bakarsınız, Afrika Birleşik Devletlerin bile kurabiliriz.» Yanında otu ran kabilenin yüce başkanı döndü Fon Ditrîh, «sayın Başkan da benimle bir fikir de, Geçici olarak Başkanlığı bana devrediy or. Ama kendileri, lütfen, işleri başkan lığı kabul buyurdular. Zaten ulusun, ona büyük bir bağlılığı var. Yine de ona az çok başkan bilecekler. Genelkurum Başkanlığı na ve Savunma Bakanlığın vekilliğine de General Fon Şultz'ün tayin ediyoruz. Kendi lerin bu görevi memnurlukla kabul buyur dular. Zaten en uygun kişi bu iş odur. Sana gelince Paul, Ulaştırma, Basın—Yayın ve Turizm ve Eğitim Bakanlığım üzerine alacağız. Kabul eder misin? Bu başkanlık lar bana göre biçilmiş kaftandı. Teşekkür ettim. Yanında oturan Hans, merakla kendisine verilecek görevi bekliyordu. Ona da Fon Ditrîh, Dışişleri, Ticaret ba kancılığı uygun gördü. Hans'ın biraz canı sıkılır gibi oldu. Şu koça ormanın ortasın da Ticaret ve Dışişleri Bakanlığı niye ya rar, demiyey getirdi. Fon Ditrîh, kızacak yerde güldü: «Yirmi kilometre ötemizde bir büyük kabile daha var. Onlarla ara mız, hiç de iyi değil. Onları yola getirmek, bizimle iyi komşuluk yapmalarını sağla mak, giderek ileride onları da demokrasî koşullar altında hayatı sahamıza eklemek, amasınacak bir iş değildir Hans!..» dedi; deyinca de Hans'ın gözleri parladı. Gene ral Fon Şultz, «İzin verirsiniz sayın Ma reşalım, Hans, askerî talim ve terbiyede de bana yardımcı olsun.» diye konuşt u. Fon Ditrîh, bu fikri çok beğendi. Hans'ın yanında oturan üç gibi zenci delikanlı kabile başkanı'nın oğlunu da Hans'a yar dımcı tayin edilmiş, hem babasını, hem de kendisini son derece memnun etti. Ka bine böylece kurulduktan sonra, hükümet programımızı hazırlamaya giriştik. Kâğıt ve kalemi idareli kullanmak zorundaydık. Bes yılık kalkınma planımızda, ağırlığı eğitim işlerine veriyorduk. İktisadi kalkın ma işi çok zordu. Hiç bir devletten birkaç milyon dolay yardım isteyemedik. İkti sadi kalkınma konusunu üç gün üç gece tartışıp, bir hale yola koyar gibi olduk. Ormandaki olanaklarımızı kulıanacak, ürünlerimizi normal yoldan besyüz kilo metre uzamışdaki Kongo pazarlarına, Kongo nehri yolu ile ulaştıracağız. Bu konuda Hans'a çok iş düşüyordu. Ben de Kongo nehrinde mallarımızı taşıyacak ge mi inşa ettirecektim. Hemen kolları sa vıyıp, işe giriştik. Öyle ölesiyse bir çalı ş ma ki, zaman zaman zenciler ayaklanırlar oldular. Ama bazı güzellikle, bazı da kor kutarak, hepsini iki yıl, durmadığı din lenmeden kalıstırdık. Şimdi köyümüzün büyük bir okulu var. Çocukları eğitim bakamı olarak bek okutuyor. Almanca öğ ritiyorudum. Büyükle, delikanlıların akıl lıları da okulumuzun öğrencisiydi. Hans, askerlik çağındaki delikanlılara her gün ölesiyse askerî talimler yapıyordu. Mil İste yemek imcek, adam gibi yaşamak, ça lışmak, çelmek nedir öğretilik. Gidide bize iyice sindılar. İçlerinden yalnızca Almanca konuşanlar çıktı. Kulübeler, or mandan kesilen kütüklerle modern birer ev döndü. Yüzünuralar, yatak odalı, oturma salonu evler. Zenciler çok çalışıyorlardı ama karşılığında elde ettikleri nimetlerden memnun olmıya başladılar.

En büyük sıkıntımız, içimizde bir dok tor olmadığımız Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının teşkilatını kuramamaktı. İkin ci yılın sonunda Hans, bu işi de halletti. Yetiştirdiği komandolarla, onbes gün orta dan yokoldu. Döndüğünde, yanında ayvas, ihtiyar bir doktor vardı. Herifin ne millet ten olduğunu öğrenemedik. Fransızca, İtal yanca, Almanca konuşabiliyordu. Sekiz san dik vikişisini de çocuklar başlarının üstün de taşımış getirmişlerdi. Hans'ın bu başarı ya için, üç gün üç gece şenlik yapıldı. Dok tor geldiyine hiç de pişman olmadı, Kalen der, dünyasından geçmiş bir adamdı. Ayırı ca komondolar, dört sandık ilâmi da dok torun birlikte getirmişlerdi. Doktor, kaçırı lırken, Hans'ı görmemişti. Biziz de görünce hiç şaşmadık. Mareşal Fon Ditrîh'i burada sağlığına basarıdan ötürü kutladı. Sağlık kabul etti. Köyümüzdeki toplumsal hayatın ve Sosyal Yardım Bakanlığının memnurluğu

gelişmesi, iktisadi kalkınmamızın hızla ayaklanması, kabilenin aslı başkanını son derece memnun ediyordu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

Yirmi kilometre ötemizde, Kongo nehrine dökülen bir ırmağın kıyısında da kiş kabileyi de yavaş yavaş havat saha mızın içine aldık. Herifler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu. Ama gerek Hitler daha vahşi ruh luydu.

— Allo, alo... Şu anda Türkiye'nin üstünden geçmekteyim...

Rençder Destanı

Nesini söyleyeyim canım efendim
Gayri düzen tutmaz telimiz bizim
Arzuhal eylesem deftere sığmaz
Omuzdan kesilmiş kalımız bizim

Yıl perhizi tutmuş içi koğuktur
Sefil ireçberin yüzü soğuktur
İneği davarı iki tavuktur
Bundan gayri yoktur malımız bizim

Rençberin sanatı bir arpa tahlil
Havasın bulmazsa bitmiyor pahlil
Tecelli olmazsa neylesin akıl
Dördü bir okkalık dolumuz bizim

Benim bu gidice aklım ermiyor
Fukara halini kimse sormuyor
Padışeh sikkisi selâm vermiyor
Kefensiz kalacak ölümüz bizim

Evlât ta babanın sözün tutmuyor
Açım diye çift sürmeğe gitmiyor
Uşaklar çoğaldı ekmek yetmiyor
Başımız belâ dölümüz bizim

Zengin'in sözüne belî diyorlar
Fukara söylese deli diyorlar
Zamane şeyhine velî diyorlar
Gittikçe çoğalırlı delimiz bizim

Sekiz ay kıyımız dört ay yazımız
Açığından telef oldu bazımız
Kasım demeden buz tutuyor özümüz
Mayısta çözümler gölümüz bizim

Tahsildar da çıkmış köyleri gezer
Elinde kamçısı fakiri ezer
Yorganı döseği mezatta yüzer
Hasırdan serili çulumuz bizim

Zengin'in yediği baklava börek
Kahvaltıda eder keteli çörek
Fukaraya sordum size ne gerek
Düğölcük çorbası balımız bizim

Serdarî halimiz böyle n'olacak
Kısa çöp uzundan hakkın alacak
Memurlar yıkılıp vıran olacak
Akibet dağılır ilimiz bizim

S E R D A R İ